

Hädaste oliwad mõned seitsemendemat päeval lauda istunud, seal nõudis kuningas kohe mõistatuse otsust. Kõik tunnistasivad kui ühest suust, et see neil mite põle võimalik olnud tema otsust kätte saada; üksi Esterloo proua nagu oli täna väga rõõmus ja lahke; sest ta oli Gormanni abiga kõik oma talitused korda saatnud, ja küsis seepärast kuninga käest: Kas ta peaks küll selle tarwis luba andma, et seda mõistatuse otsust võiks tuppa lasta tulla. — „Tuppa lasta tulla,“ — vastas August peaaegu ära kohkund, — „tuppa tulla? — See otsus mis mina nõuan võib aga üksi suu sõnaga teadustada; selle asja juures ei pruugi mingisugust tuppa tulemist!“ — „Aga ometi“ sosistas Grahwi proua; ja andis Leinhaajile märki, kellega ta juba enne oli kõik kokku ärarääkinud, ja tuppa astus, wana isa tantsu tantfides, uhke kärneri riidetega ehitud, wiina marjadest pärg peas ja mõlemilt poolt üle pea kattetud seitsme karwalise wikkertaariga, waper Willem Raarig, oma wanemate, oma naese ja kuue lapsega, ja andis kuningale mõõda minnes, üht Gormannist wälja arwatud salmikud lugeda, kelle sees nõnda seisid!

Suur kuningas! Küll palju auu on nähtud,
Mis sa küll wist, so majas oled tein'd.
Waat' siiski leitaks, ilmas weel üks würsti saal

Kus intressi peal seisab wana kapitaal?
Meid mõlemaid on Willem Raarig ühendan'd
Mis wanemad on temale kord nõnda an'd.
Ja seda püüab ta nüüd jälle tasuda,
Ja oma laste seas kaa suureks wõjuda.
So eemalt nähtaks tema suurt rikkust,
Eh! ta küll waene, siiski see peal uhke,
Ja seega maks'taks temal' kapitaal ja intres
Kui auu sees wanaks jään'd kui kapitaal ja intres.

Kuningas oli seefuguse kogemata juhtumise üle koguni liigutud, ja tänas auustades Grahwi prouad kes seda mõistatuse otsust nii ütlemata ilusti oli oskanud ete tuua, siiski aga oli taa meel pisut pahane Willem Raarigi peale. Aga, kui Grahwi proua sai seda asja kõik ära seletanud, seal lahkus siis kaa kuninga wiha, ja ta ei liitnud mite enese ära andjad üksi, waid seda enam aga Gormanni, kes Raarigid nii kawalaste oskanud ära meelitada, ja lubas Gormannile proua Esterloo läbi ühe hea koha muretseda, mis teda kaa peagi sealt Tüüringi maale ära kutsus. Pärast seda sai ta aga weel teise parema koha Boritsi linna aastal 1730 kus ta kaa wiimaks aastal 1742 ära suri.